

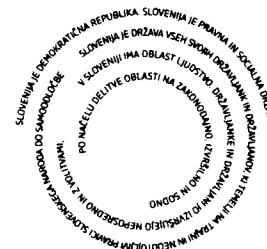
REPUBLIKA SLOVENIJA

DRŽAVNI ZBOR

Poslanska skupina Lista Marjana Šarca

Šubičeva ulica 4, 1000 Ljubljana

t: 01 478 96 60, e: gp@dz-rs.si, www.dz-rs.si

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

SKUPINA POSLANK IN POSLANCEV (prvopodpisani Brane Golubović)

Ljubljana, 13. april 2021

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

Prejeto:	13-04-2021		
Šifra:	602-10	21-11	1
Povezava:			
EPA:	1795-VIII	EU:	
Sign. zn.:			
Kratice:			

Na podlagi 88. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03 69/04, 68/06, 47/13 – UZ148, 47/13 in 75/16), 19. člena Zakona o poslancih (Uradni list RS, št. 112/05 – uradno prečiščeno besedilo, 20/06 – ZNOJF-1, 109/08, 39/11 in 48/12) in 114. člena Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10, 80/13, 38/17 in 46/20) podpisani poslanke in poslanci vlagamo

PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBI ZAKONA O USMERJANJU OTROK S POSEBNIMI POTREBAMI

ki vam ga pošiljamo v obravnavo in sprejem po skrajšanem postopku na podlagi 114. in 115. člena Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije.

Na sejah Državnega zbora in na sejah matičnega delovnega telesa bo v imenu predlagateljev sodeloval poslanec Aljaž Kovačič.

Priloga:

- Predlog zakona o spremembi zakona o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami
- Podpisi poslank in poslancev

PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBI ZAKONA O USMERJANJU OTROK S POSEBNIMI POTREBAMI

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Po Zakonu o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami (Uradni list RS, št. 58/11, 40/12 – ZUJF, 90/12, 41/17 – ZOPOPP in 200/20 – ZOOMTVI, v nadaljevanju ZUOPP-1) so otroci s posebnimi potrebami opredeljeni kot »otroci z motnjami v duševnem razvoju, slepi in slabovidni otroci oziroma otroci z okvaro vidne funkcije, gluhi in naglušni otroci, otroci z govorno-jezikovnimi motnjami, gibalno ovirani otroci, dolgotrajno bolni otroci, otroci s primanjkljaji na posameznih področjih učenja, otroci z avtističnimi motnjami ter otroci s čustvenimi in vedenjskimi motnjami, ki potrebujejo prilagojeno izvajanje programov vzgoje in izobraževanja z dodatno strokovno pomočjo ali prilagojene programe vzgoje in izobraževanja oziroma posebne programe vzgoje in izobraževanja«.

Zakon ureja usmerjanje otrok, mladoletnikov in polnoletnih oseb (izjemoma do 26. leta) s posebnimi vzgojno-izobraževalnimi potrebami ter določa načine in oblike izvajanja vzgoje in izobraževanja. Med drugim je v 10. členu ZUOPP-1 določeno, da je potrebno otrokom s posebnimi potrebami, ki so usmerjeni v posebne vzgojno-izobraževalne programe, prilagoditi prostor in pripomočke, ki jih potrebujejo za vključitev v vzgojo in izobraževanje. Pri tem je za izvajanje fizične pomoči določena tudi pravica do stalnega oziroma začasnega spremljevalca. Stalni ali začasni spremljevalec se lahko dodeli »težje in težko gibalno oviranim ter slepim otrokom, ki so usmerjeni v programe za predšolske otroke in izobraževalne programe s prilagojenim izvajanjem z dodatno strokovno pomočjo za izvajanje fizične pomoči v času izvajanja vzgojno-izobraževalnega dela«. Na drugi strani pa so lahko ostali otroci s posebnimi potrebami – dolgotrajno bolni otroci, slabovidni otroci oziroma otroci z okvaro vidne funkcije, otroci z avtističnimi motnjami in otroci s čustvenimi in vedenjskimi motnjami – do začasnega spremljevalca upravičeni le izjemoma, pa še to zgolj na podlagi kriterijev, ki jih določi minister. Pri tem je potrebno izpostaviti, da tudi ti otroci večkrat potrebujejo stalno ali začasno pomoč, ki ni povezana le s fizično pomočjo.

Kljub temu, da ZUOPP-1 zagotavlja pravico do spremljevalca v vseh programih vzgoje in izobraževanja, pa Pravilnik o dodatni strokovni in fizični pomoči za otroke s posebnimi potrebami (Uradni list RS, št. 88/13) izključuje možnost pravice do spremljevalca v prilagojenih izobraževalnih programih. Potrebe otrok s posebnimi potrebami so v enaki meri izražene pri otrocih, ki so vključeni v prilagojene izobraževalne programe kot tudi v izobraževalne programe s prilagojenim izvajanjem in dodatno strokovno pomočjo. Zaradi tega je potrebno zagotoviti možnost do spremljevalca otrokom s posebnimi potrebami v vseh programih vzgoje in izobraževanja.

Sredstva za zagotavljanje spremljevalca otrok s posebnimi potrebami v predšolski vzgoji zagotovi občina, v kateri otrok prebiva. Pri tem zakonodaja tega področja ne ureja natančno, kar pomeni, da o pravici otroka do stalnega spremljevalca odločajo

župani oziroma drugi občinski organi. Takšna ureditev pa otroke s posebnimi potrebami, ki po ZUOPP-1 niso upravičeni do stalnega spremljevalca, postavlja v neenak položaj v primerjavi s slepimi in gibalno oviranimi otroki.

O pravici do spremljevalca otrok s posebnimi potrebami v šolah pa odloča Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport. Za sprejem takšne odločitve ni izdelanih strokovnih in javno veljavnih kriterijev, nobenih ustreznih strokovnih podlag in tudi ne strokovno usposobljenega tima za sprejemanje tako pomembnih odločitev. Pri tem lahko izpostavimo primer odločanja o pravici do začasnega spremljevalca za otroke z avtistično motnjo: ti otroci so do spremljevalca upravičeni le če so nevarni sebi ali drugim. Ko jim je spremljevalec določen, so do njega upravičeni do konca šolskega leta. Ob začetku novega šolskega leta pa je potrebno ponovno vložiti vlogo in utemeljevati upravičenost posameznega otroka do spremljevalca pri pristojnem ministrstvu. Če je otroku spremljevalec ponovno odobren, pa po navadi ne gre za istega spremljevalca, kot ga je otrok imel prej. Pri tem v praksi večkrat prihaja tudi do situacij, ko spremljevalec ni zaposlen za toliko ur, kot je otrok prisoten v šoli.

Številni otroci s posebnimi potrebami, ne le gibalno ovirani in slepi otroci, potrebujejo spremljevalca ves čas prisotnosti v izobraževalni ustanovi. Spremljevalec namreč pomembno pripomore k socializaciji otrok, kar je izjemnega pomena, saj imajo številni otroci s posebnimi potrebami največje probleme prav na tem področju. Da lahko spremljevalec opravlja svoje poslanstvo v največji meri in resnično pomaga otroku mora le-tega dobro spoznati, otrok pa ga mora sprejeti. Neurejeno področje pravice do spremljevalca otrokom s posebnimi potrebami otežuje možnost izobraževanja, mnogi otroci zaradi tega razvijejo sekundarne težave, kot so šolska anksioznost ali fobija, posledično odsotnost od pouka, motnje hranjenja, anksioznost, depresija, tudi samomor. Neurejeno področje negativno vpliva tudi na delo učiteljev, saj so zaradi tega še dodatno obremenjeni in ne morejo izvrševati svoje primarne naloge.

Predlog zakona, ki je poleg ureditve pravice do spremljevalca, predvideval še nekatere druge spremembe na področju izobraževanja otrok s posebnimi potrebami, je v prejšnjem mandatu vložila skupina poslank in poslancev s prvopodpisano dr. Jasno Murgel¹. Novela je bila na matičnem delovnem telesu obravnavana v aprilu 2018. Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport je predlog zakona podprlo, opozorilo pa je na možne finančne posledice zaradi razširitve skupine otrok, ki bi bila lahko upravičena do spremljevalca. Podporo predlogu zakona je soglasno izrazila tudi Komisija Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport, soglasno so ga potrdile tudi poslanke in poslanci Državnega zbora. S sprejetimi amandmaji so bile ustrezno upoštevane tudi pripombe zakonodajno-pravne službe Državnega zbora. Vendar pa zaradi takratne politične situacije, tj. predčasnega odstopa 12. vlade in kasnejše obstrukcije izredne seje Državnega zbora, do obravnave predloga zakona na plenarnem zasedanju ni prišlo.

Glede na to, da področje izobraževanja otrok s posebnimi potrebami še vedno ni primerno urejeno, predlagatelji novele menimo, da je potrebno nasloviti to problematiko in vsem učencem s posebnimi potrebami zagotoviti pogoje za doseganje optimalnih rezultatov v vzgoji in izobraževanju.

¹ Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami (ZUOPP-1A), EPA 2588-VII.

2. CILJI, NAČELA IN POGLABITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Ključni cilj predloga zakona je zagotoviti enako obravnavo otrok s posebnimi potrebami v vzgoji in izobraževanju. Trenutna ureditev namreč določa, da so do stalnega spremljevalca upravičeni le slepi ter težje in težko gibalno ovirani otroci, ki so usmerjeni v programe za predšolske otroke in izobraževalne programe s prilagojenim izvajanjem z dodatno strokovno pomočjo. Ostali otroci s posebnimi potrebami (dolgotrajno bolni, slabovidni otroci, otroci z avtističnimi motnjami ter otroci s čustvenimi in vedenjskimi motnjami) so le izjemoma upravičeni do začasnega spremljevalca, za izvajanje fizične pomoči. Cilje novele je tudi zagotovitev pravice do spremljevalca za otroke s posebnimi potrebami, ki so usmerjeni v prilagojene programe.

2.2 Načela

S predlogom zakona se ne posega v osnovna načela, ki so bila upoštevana že ob pripravi osnovnega zakona. S predlogom sledimo predvsem zagotavljanju največje koristi otroka in pospešitev njegovega razvoja.

2.3 Poglavitne rešitve

S spremembo 10. člena ZUOPP-1 želimo otrokom s posebnimi potrebami, ki so usmerjeni v prilagojene programe vzgoje in izobraževanja, za izvajanje pomoči z odločbo o usmeritvi omogočiti pravico do spremljevalca. To pravico bodo imeli po novem tudi tisti otroci s posebnimi potrebami, ki potrebujejo stalno ali začasno pomoč spremljevalca in ta ni povezana zgolj s fizično pomočjo (ti otroci niso gibalno ovirani). Po novem bodo do spremljevalca tako upravičeni tudi dolgotrajno bolni, slabovidni otroci, otroci z avtističnimi motnjami ter otroci s čustvenimi in vedenjskimi motnjami, ki spremljevalca potrebujejo.

Poleg tega se bo v podzakonskem aktu tudi bolj jasno in natančno opredelila vloga spremljevalca, naloge in dejavnosti, ki jih spremljevalec opravlja, obseg izvajanja pomoči, način dodelitve spremljevalca.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

3. 1. Ocena finančnih posledic za državni proračun

Natančnih finančnih posledic ni mogoče oceniti, saj števila otrok, ki bodo po novi ureditvi koristili pravico do spremljevalca, ni moč predvideti. Glede na oceno finančnih posledic Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami, EPA 2588-VII, bi za 200 dodatnih spremljevalcev potrebovali 3.620.000 evrov.

3. 2. Ocena finančnih posledic za druga javnofinančna sredstva

Predlog zakona nima posledic za druga javnofinančna sredstva.

3.3. Navedba, da so sredstva za izvajanje zakona v državnem proračunu zagotovljena, če predlog zakona predvideva porabo proračunskih sredstev v obdobju, za katero je bil državni proračun že sprejet

Sredstva za izplačilo so zagotovljena v sprejetem proračunu za leto 2022, v okviru politike 19 Izobraževanje in šport, programov 1903 Osnovno šolstvo in 1904 Srednje splošno in poklicno šolstvo.

4. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

4.1. Prilagojenost ureditve pravnemu redu Evropske unije

Predlog zakona ni predmet uskladitve s pravnim redom EU.

4.2. Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih

Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih v celoti povzemamo iz Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami, EPA 2588-VII, ki ga je v prejšnjem mandatu Državnega zbora vložila skupina poslank in poslancev, s prvopodpisano dr. Jasno Murgel, in korektno predstavlja ureditev v različnih državah:

»Na osnovi publikacij in gradiv Evropske agencije za izobraževanje oseb s posebnimi potrebami in inkluzivno izobraževanje (SEN, 2017) in gradiv OECD je mogoče ugotoviti, da obstajajo različni modeli vključevanja otrok s posebnimi potrebami. SEN jih razvršča v tri skupine, in sicer: države, ki za otroke s posebnimi potrebami nimajo posebnih programov, temveč razvit sistem suportivnih dejavnosti, države, ki imajo razvite različne programe in oblike pomoči za otroke s posebnimi potrebami in tudi sistem posebnega šolstva, ter države, ki še vedno večino otrok s posebnimi potrebami usmerjajo v posebne ustanove. Države se razlikujejo po tem, kako v okviru normativnih aktov opredeljujejo otroke s posebnimi potrebami. Nekatere države definirajo samo eno ali dve vrsti primanjkljajev, ovir oz. motenj, druge države opredeljujejo več kot deset različnih vrst. Večina držav opredeljuje šest do deset vrst primanjkljajev, ovir oz. motenj.

Sistemi nekaterih držav (Nova Zelandija, Finska, Anglija in Wales, Združene države Amerike) nakazujejo raznolike pristope pri identifikaciji in ugotavljanju otrokovih posebnih vzgojno-izobraževalnih potreb. Zanimive so bile ugotovitve raziskave na Novi Zelandiji (Kearny, 2007), ki so pokazale, da se učitelji ne čutijo odgovorne za vključevanje učencev s posebnimi potrebami v večinske šole. Podobno je bilo ugotovljeno tudi v Sloveniji v okviru raziskovalnega projekta *Pravičnost v izobraževalnih sistemih – primerjali vidik* (Peček, Razdevšek-Pučko, Lukšič-Hacin in Milharčič-Hladnik, 2003-2005), kjer se je na vzorcu osnovnošolskih učiteljev pokazalo, da se večinoma ne čutijo odgovorne za socialno vključevanje marginaliziranih skupin učencev. Pri sistemu identifikacije pa je različnost sistema na Novi Zelandiji in v Sloveniji ta, da je prvi v tem sistemu bolj usmerjen v iskanje virov pomoči, in ne takoj v diagnosticiranje otrokovih primanjkljajev, ovir oz. težav. Ocenjevanje poteka v običajnem okolju otroka s standardiziranimi testi v nasprotju z načinom ocenjevanja pri nas, ko to poteka izven običajnega okolja otroka.

Na Finskem poteka proces identifikacije preko t. i. pedagoške ocene, ki jo opravi otrokov učitelj, pri čemer se pred odločitvijo na podlagi pedagoške ocene pridobi še izjavo učitelja o napredku učenca in izjavo o predlaganih podpornih ukrepih za izboljšanje njegovega stanja. Sistem na Finskem temelji na ocenjevanju otrokovih vzgojno-izobraževalnih potreb na podlagi pedagoške ocene in ne na določanju primanjkljajev, ovir oz. motenj. Podobno je tudi v Angliji, kjer je ocenjevanje kontinuiran proces, ki poteka v daljšem časovnem obdobju, pri čemer je v ospredju socialno-integrativni model ocenjevanja, ki ga kot prevladujočega v Evropi navaja tudi L. Magajna (2011).

Vloga učitelja v prepoznavanju otrokovih posebnih vzgojno-izobraževalnih potreb je v nekaterih drugih evropskih državah (Anglija, Finska, Norveška, Avstrija, Nemčija) bistveno bolj poudarjena. Povsod pri ugotavljanju otrokovih posebnih potreb sodeluje učitelj. Obvezen član multidisciplinarnega tima je otrokov učitelj, čigar vloga je predstaviti informacije o otrokovem delu v razredu, prilagoditvah, opisu učinkov posameznih metod, vključujoč otrokove izdelke. Podobne ugotovitve je pokazal projekt mednarodnega pregleda postopkov, ki se uporabljajo za diagnosticiranje in oceno posebnih vzgojno-izobraževalnih potreb v Evropi - DAFFODIL (*Dynamic Assessment of Functioning and Oriented at Development and Inclusive Learning, 2012, v nadaljevanju DAFFODIL*). Projekt DAFFODIL (2012) je pokazal, da je odgovornost za prepoznavanje otrokovih posebnih vzgojno-izobraževalnih potreb tudi v rokah šole in staršev. Tudi v Belgiji, na Švedskem in Portugalskem so po prenovi sistema usmerjanja poleg različnih strokovnjakov (psihologov, specialnih pedagogov, logopedov, tiflopedagogov, socialnih delavcev,...) tudi starši in učitelji del procesa ocenjevanja otrokovih posebnih vzgojno-izobraževalnih potreb. Proces prepoznavanja otrokovih vzgojno-izobraževalnih potreb v številnih državah je podvržen različnim diskurzom, vse bolj pa se uveljavljata t. i. pedagoški diskurz in socialni model vključevanja otrok s posebnimi vzgojno-izobraževalni potrebami. To pomeni, da so prepoznani primanjkljaji, ovire oz. motnje drugotnega pomena, saj je vse bolj v ospredju ustrezen program, ki bo lahko otroku zagotovil najboljše pogoje za vzgojo in izobraževanje (Vovk-Ornik, 2016).«

4.3. Podatek o zunanjem strokovnjaku, ki je sodeloval pri pripravi predloga zakona

/

5. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

/

6. RAZLOGI ZA OBRAVNAVO O SKRAJŠANEM POSTOPKU

Predlagamo, da Državni zbor Republike Slovenije Predlog zakona o spremembah zakona o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami obravnava po skrajšanem postopku na podlagi 142. člena Poslovnika Državnega zbora, saj gre za manj zahtevne spremembe in dopolnitve zakona.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami (Uradni list RS, št. 58/11, 40/12 – ZUJF, 90/12, 41/17 – ZOPOPP in 200/20 – ZOOMTVI) se v 10. členu naslov spremeni tako, da se glasi:

»(materialni pogoji in pomoč)«.

Tretji in četrti odstavek se spremenita tako, da se glasita:

»(3) Otrokom s posebnimi potrebami, ki so usmerjeni v programe za predšolske otroke in izobraževalne programe s prilagojenim izvajanjem z dodatno strokovno pomočjo, v prilagojene programe z enakovrednim izobraževalnim standardom in v prilagojene programe z nižjim izobrazbenim standardom ter izjemoma v posebne programe vzgoje in izobraževanja, se lahko za izvajanje fizične in ostale pomoči z odločbo o usmeritvi dodeli spremljevalec.

(4) Minister, pristojen za izobraževanje, s pravilnikom podrobneje določi naloge in dejavnosti, ki jih izvaja spremljevalec, obseg izvajanja pomoči ter način določitve spremljevalca.«

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

2. člen

Podzakonski akt iz prejšnjega člena minister sprejme v roku treh mesecev od uveljavitve tega zakona.

3. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2022. Do takrat se uporabljajo določbe Zakona o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami (Uradni list RS, št. 58/11, 40/12 – ZUJF, 90/12 in 41/17 – ZOPOPP).

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu:

S spremembo tretjega odstavka 10. člena se otrokom s posebnimi potrebami, ki so usmerjeni v programe za predšolske otroke in izobraževalne programe s prilagojenim izvajanjem z dodatno strokovno pomočjo, v prilagojene programe z enakovrednim izobraževalnim standardom in v prilagojene programe z nižjim izobrazbenim standardom ter izjemoma v posebne programe vzgoje in izobraževanja omogoči pravica do spremljevalca. Tako bodo po novem do spremljevalca lahko upravičeni tudi otroci s posebnimi potrebami, ki potrebujejo stalno ali začasno pomoč in le-ta ni povezana zgolj s fizično pomočjo.

Poleg tega se dodaja tudi možnost pravice do spremljevalca tudi za otroke s posebnimi potrebami, ki so usmerjeni v prilagojene programe z enakovrednim izobraževalnim standardom in v prilagojene programe z nižjim izobrazbenim standardom ter izjemoma v posebne programe vzgoje in izobraževanja.

Člen določa tudi, da minister za izobraževanje s podzakonskim aktom podrobneje določi naloge in dejavnosti, ki jih izvaja spremljevalec, obseg izvajanja pomoči ter način določitve spremljevalca. S tem se bo natančno opredelila vloga spremljevalca za pomoč, hkrati pa se bo učitelju omogočilo nemoteno strokovno pedagoško delo.

K 2. členu:

Člen ureja roke za pripravo podzakonskega akta.

K 3. členu:

S členom se določa pričetek veljave in uporabe zakona.

IV. BESEDILO ČLENA, KI SE SPREMINJA

10. člen

(materialni pogoji in fizična pomoč)

(1) Otrokom s posebnimi potrebami, ki so usmerjeni v programe za predšolske otroke in izobraževalne programe s prilagojenim izvajanjem in dodatno strokovno pomočjo ter v prilagojene programe in posebni program za otroke z zmerno, težjo in težko motnjo v duševnem razvoju, je potrebno prilagoditi prostor in pripomočke, v skladu z navodili za prilagojeno izvajanje programov in v skladu s prilagojenimi programi, ki jih sprejme ali določi pristojni strokovni svet.

(2) Pripomočke, brez katerih se otroci s posebnimi potrebami ne morejo vključiti v program vzgoje in izobraževanja, zagotovi ustanovitelj javnega zavoda, če jim ti niso zagotovljeni z drugimi predpisi in če otrok zaradi objektivnih razlogov istega pripomočka ne more uporabiti doma in v vzgojno-izobraževalnem zavodu. Pripomočkov za otroke z gibalno oviranostjo, ki jim pripadajo v skladu s predpisi, ki urejajo zdravstveno zavarovanje, namenjeni pa so uporabi v domačem okolju, ni potrebno vsakodnevno prinašati v vzgojno-izobraževalni zavod (žoge, valji, stolčki, stojke).

(3) Težje in težko gibalno oviranim ter slepim otrokom, ki so usmerjeni v programe za predšolske otroke in izobraževalne programe s prilagojenim izvajanjem z dodatno strokovno pomočjo se lahko za izvajanje fizične pomoči v času izvajanja vzgojno-izobraževalnega dela dodeli stalni ali začasni spremljevalec.

(4) Dolgotrajno bolnim otrokom, slabovidnim otrokom oziroma otrokom z okvaro vidne funkcije, otrokom z avtističnimi motnjami in otrokom s čustvenimi in vedenjskimi motnjami se izjemoma lahko dodeli začasni spremljevalec na podlagi kriterijev, ki jih določi minister.

PRILOGA**PODPISI POSLANK IN POSLANCEV**

Brane Golubovič
Marjan Šarec
Tina Hefnerle
Jerca Korče
Aljaž Kovačič
Nik Prebil
Jože Lenart
Rudi Medved
Edvard Paulič
Robert Pavšič
Igor Peček
Lidija Divjak Mirnik
Andreja Zabret
Jani Möderndorfer

Ime in priimek

Podpis

Brane Golubovič

Marjan Šarec

Tina Hefnerle

Jerca Korče

Aljaž Kovačič

Nik Prebil

Jože Lenart

Rudi Medved

Edvard Paulič

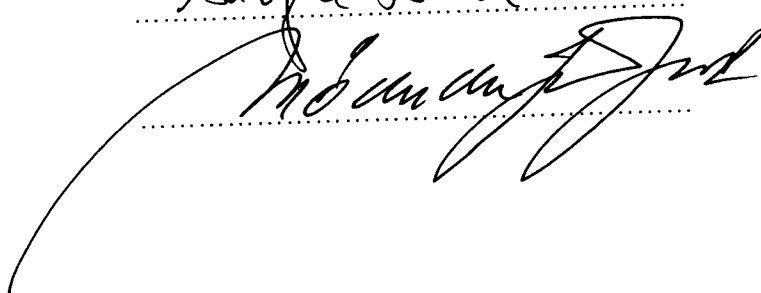
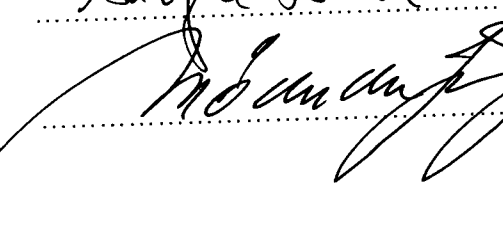
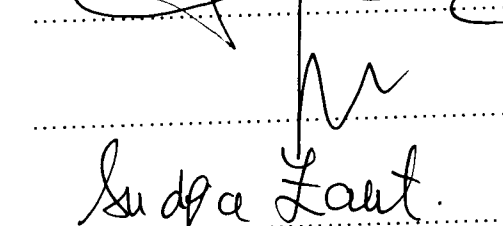
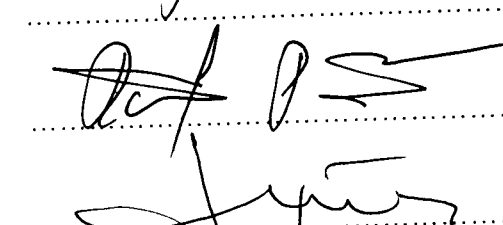
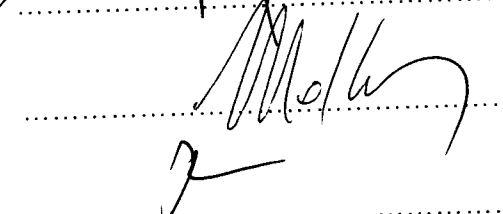
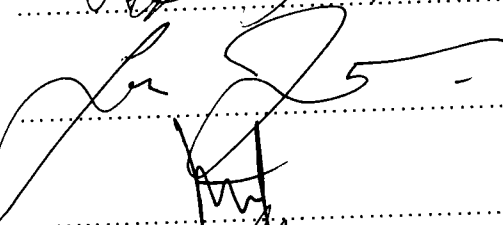
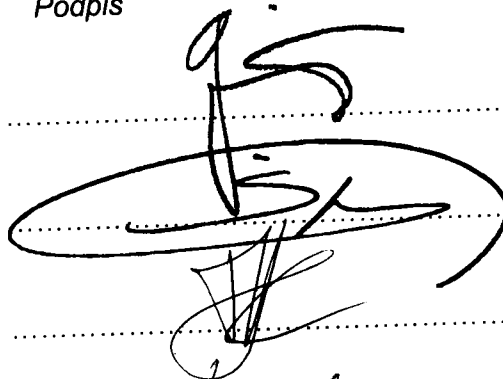
Robert Pavšič

Igor Peček

Lidija Divjak Mirnik

Andreja Zabret

Jani Möderndorfer

Lidija Divjak

